

Prelatens brev (december 2010)

Biskop Javier Echevarría
föreslår för att förbereda Julen
att man söker nåden i
sakramenten och att man ofta
läser och mediterar Guds ord.

2010-12-10

Mina kära: Må Jesus bevara mina
döttrar och söner!

Med oerhörd glädje kommer jag ihåg
den fröjd med vilken den helige
Josemaría under advent brukade
upprepa dessa ord i liturgin:

*Dominus prope est!***[1]** Med brådska och tacksamhet väntade han på den högtid som ihågkommer Frälsarens ankomst till jorden.

Vi har påbörjat dessa veckor som hjälper oss att förbereda oss för julen och de övriga högtiderna runt Herrens födelse. Jag tror att vi kommer att ha profeten Jesajas ord på våra läppar som finns med i mässan för första söndagen: *Den dag skall komma då berget med Herrens tempel står där orubbligt fast, högst av bergen, överst bland höjderna. Alla folk skall strömma dit.***[2]** Och vi kommer att överväldigas av himlens godhet då vi ser hur denna profetia uppfylls när Guds ord blev kött i den heliga Marias jungfruliga sköte genom den helige Andes verk. Med sin återlösande inkarnation, och i synnerhet genom sin döds och återuppståndelses påskmysterium, har Herren fört freden till jorden, som änglarna förkunnade den första

julen. Även om denna fred inte visar sig helt och hållet – eftersom Guds plan är att Gud kommer att vara *allt, överallt*[3] vid tidernas slut – har den redan nu fått muren att försvinna som höjde sig mellan människor och Gud på grund av ursynen och våra personliga synder.[4] Dessutom vill Jesus Kristus att vi kristna dagligen deltar i instiftandet av hans frid i människors hjärtan och når samhällets yttersta vrå.

För några år sedan sade Påven att **kyrkofäderna i deras grekiska översättning av Gamla testamentet använde några ord av profeten Jesaja som även Paulus citerar för att visa hur Guds nya vägar hade förkunnats redan i Gamla testamentet. Så här stod det: "Gud har fullbordat sitt ord och förkortat det" (Jes 10:23; Rom 9:28) (...). Sonen själv är Ordet, *Logos*; det eviga Ordet har blivit litet, så litet att han kan få plats i en**

krubba. Han har blivit ett barn för att Ordet skall vara inom räckhåll. [5] Den helige Fadern tillägger i sin senaste apostoliska förmaning: nu kan Ordet inte bara höras, nu har den inte bara en röst, utan den har ett *ansikte* som vi kan se: Jesus av Nasaret.[6]

Låt oss alltså fortsätta vår kristna väg säkert och förnöjsamt. ***Julen påminner oss om att Herren är början på, slutet av och mittpunkten i skapelsen: i begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud (Joh 1:1). Mina barn, det är Kristus som drar alla skapade varelser till sig: allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till (Joh 1:3). Genom att bli människa och bo bland oss (jfr Joh 1:14), har han visat oss att vi inte finns till för att söka efter en världslig, övergående lycka. Vi finns till för***

att nå den eviga saligheten genom att gå i hans spår. Detta lyckas vi endast med om vi lär oss av honom.[7]

Vi har iklätt oss Kristus i dopet. För att bli allt mer lika honom, har Herren efter sig lämnat de andra sakramenten åt oss, i synnerhet bikten och Eukaristin. Genom att ta emot dem ofta och med rätt slags förberedelse, förstärks vår likhet med Jesus och vi blir bättre barn till Gud. Den helige Ande utför detta arbete i själen, men räknar med vår personliga medverkan. En del av denna medverkan består i att flitigt läsa Guds Ord, som är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och mäg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.[8] Därför ger oss vår Fader detta råd: ***vi måste nämligen, i våra liv, återge Kristi liv genom att känna Kristus: genom att läsa***

den heliga Skrift och meditera över den, genom att be.^[9] Låt oss under de kommande högtiderna anstränga oss att *ta till oss den lära som Jesus förmedlar oss redan som barn, som nyfödd, alltifrån den stund då hans ögon öppnades och för första gången betraktade denna människornas välsignade värld.*^[10] Lått oss ofta begrunda detta: Med vilken iver att bli helig närmar jag mig nådens källor? Söker jag efter ett sätt att vara punktlig med att ta emot sakramenten och uppnå den själens renhet och den övernaturliga nivå som Gud förväntar sig av mig?

Påvens senaste apostoliska förmaning *Verbum Domini* visar hur viktig den heliga Skrift är i Kyrkans liv och uppdrag och i varje kristens personliga liv. Där påminner Benedikt XVI dem som studerar den heliga Skrift och alla om en grundläggande sats: **den**

ursprungliga platsen för att tolka skriften är Kyrkans liv.[11] Endast i Kyrkans mitt, i samklang med den levande traditionen och under ledning av det av Kristus inrättade läroämbetet kan man på ett lämpligt sätt förstå det som den helige Ande genom de inspirerade författarna och med hjälp av mänskliga ord vill förmedla till oss för vår frälsnings skull. Endast i tron och utifrån tron är det alltså möjligt att med djup och exakthet, utan risk för att ta fel, förstå det som Gud har uppenbarat för oss för att möjliggöra vårt deltagande i Guds eget liv. Att studera den heliga Skrift vetenskapligt behövs för att göra en god bibeltolkning, men lika nödvändigt, och ännu mer, är den totala identifieringen med den troslära som Kyrkans läroämbete lägger fram. Därför **måste en sann tolkning av Bibeln harmoniskt stämma överens med den katolska Kyrkans tro.[12]**

För att förstå Guds Ord väl låt oss utöver att få nytt liv i tron anstränga oss för att läsa och betrakta Bibeln i det andliga klimat som den skrevs i. Därför är det nödvändigt att vi, när vi går igenom Evangeliet och de andra inspirerade böckerna noggrant, är helt inställda på att lyssna. Särskilt när den förkunnas i det liturgiska firandets mitt, är den heliga Skrift alltid aktuell och förmedlar nyheten med Guds ting till den konkreta person som lyssnar uppmärksam och vill ta till sig den. Såsom den helige Josemaría skriver, genom dessa ord ***ger Tröstaren oss ljus och talar till oss med mänskliga röster för att vårt förnuft skall kunna vinna kunskap och kontemplera, för att viljan skall stärkas och leda till handlingar. För vi är ett enda folk som bekänner en enda tro, ett Credo: ett folk samlat i Faderns, Sonens och den helige Andes enhet.***[13]

På ett liknande sätt ekar Guds röst även i den personliga läsningen av Bibeln, framför allt av Evangeliet, och vi bör anstränga oss för att ta till oss hans röst i vår konkreta omständighet. Om vi anstränger oss att vara uppmärksamma med sonlig uppmärksamhet när vi läser de heliga texterna, kommer denna aktivitet att verkligen omvandlas till bön. ***När du öppnar det heliga Evangeliet,skrev vår Fader,tänk på då att det som skildras i det – Kristi gärningar och ord – inte bara är någonting du skall känna till, utan något du skall leva. Allt, varje punkt som nämns, har återgivits, detalj för detalj, för att du skall förkroppsliga den i ditt livs konkreta omständigheter. Herren har kallat oss katoliker till att följa honom på nära håll och i denna heliga text finner du Jesu liv; men dessutom bör du finna ditt eget liv i den. Vill även du lära dig att fråga som Aposteln, fylld***

av kärlek, frågade: ”Herre, vad vill du att jag skall göra? ...” Då kommer du att i din själ tydligt höra: Guds vilja! Alltså, slå upp Evangeliet dagligen, och läs det och lev det som ett konkret rättesnöre. Så gjorde helgonen.
[14]

I det dokument som jag har påmint er om, ägnar Benedikt XVI flera stycken åt att utlägga hur helgonens liv erbjuder en stor hjälp för att tränga in i Skriftens betydelse djupare. Gregorius den store, skriver Påven i den apostoliska förmaningen, försäkrade att ”*viva lectio est vita bonorum*,”**[15]** att helgonens liv är en mycket levande och djup undervisning. **Skriftens mest djupa tolkning kommer just av dem som har låtit sig formas av Guds Ord genom att lyssna, läsa och meditera det flitigt (...).** Det är inte någon tillfällighet, fortsätter Påven, att de stora andligheter som

märkt Kyrkans historia har kommit från en uttrycklig hänvisning till Skriften.[16]

Efter att säga att **varje helgon är som en ljusstråle som kommer från Guds Ord,[17]** nämner den helige Fadern flera helgon som har kommit med nya insikter, hämtade från Evangeliet, till Kyrkans liv, och han visar hur dessa strålar visar sig i **den helige Josemaría Escrivá och hans förkunnelse om den allmänna kallelsen till helighet.** [18] Dessa ord har förstås gjort oss mycket glada, samtidigt som de ropar på vår ansvarskänsla för att dra större lärdom av vår Fader och sprida hans budskap ännu mer och på detta sätt älska Gud och Kyrkan mer.

Låt oss alltså följa den helige Josemarías upprepade inbjudningar att ofta använda oss av texterna i Bibeln för att ge vår bön näring och

betrakta Kristi liv genom att sätta oss in i Evangeliet **som en person till**. Mässans liturgiska texter, såväl under advent som under jul, kommer att ge oss mycket kraft att växa i vår bekantskap med Guds Ord och öka vår närhet till Jesus, Maria och Josef. Låt oss gå upp i deras liv med beslutsamhet och följa dessa tre med hela vårt hjärta.

Hela Herrens liv hänför mig skrev vår Fader, men ***jag hyser en särskild svaghet för hans trettio år i det fördolda i Betlehem, i Egypten och i Nasaret. För en yttlig betraktare kan det verka som om denna - långa - tid, som Evangelierna knappt ens nämner, saknar betydelse. Icke desto mindre har jag alltid hävdad att tystnaden kring denna period i vår Mästaress liv är mycket talande och full av underbara lärdomar för oss kristna. Det var år av intensivt arbete och bön, då***

Jesus Kristus levde ett vanligt liv - som vårt, om vi så vill - samtidigt gudomligt och mänskligt. Såväl i hantverkarens enkla och okända verkstad som senare inför folkmassorna gjorde han allting fullkomligt.[19]

Jag skulle vilja ta det tillfälle i akt som Påvens ord om den helige Josemaría erbjuder och ge er ett råd: låt oss alla växa i vår iver att lära känna vår Faders kommentarer till den heliga Skrift på djupet. På detta sätt kommer vi att segla med yttersta lätthet på uppenbarelsens djupa hav. Vi kommer också att upptäcka den andliga betydelse som gömmer sig i den heliga texten: det som den helige Ande vill förmedla till var och en av oss här och nu. Med denna infallsvinkel inbjuder jag er att igen läsa en punkt i *Forja*: "***Aquae multae non potuerunt exstinguere caritatem!***" – *Vattnens virvelströmning förmådde ej*

utsläcka kärlekens eld. – Jag vill ge dig två tolkningar av dessa ord ur den heliga Skrift: den första är att dina många synder som du har bakom dig – och som du verkligen har ångrat – inte kommer att skilja dig från vår Guds kärlek; den andra är att oförståelsens och motsägelsernas vatten, som du kanske känner av, inte bör avbryta ditt apostoliska arbete.
[20]

De senaste dagarna gjorde jag en snabb resa till Fatima och Santiago de Compostela i vår Faders fotspår. Ni känner till att Fatimahelgedomen lockade honom på ett särskilt sätt. Till detta ställe åkte den helige Josemaría ofta, som jag har sagt till er vid andra tillfällen, för att anförtro jungfru Maria sina böneämnen, övertygad om att Marias bön alltid hittar gensvar hos Herren. Jag åkte även till Santiago de Compostela och kom ihåg vår

grundares pilgrimsresa till aposteln
grav 1938, som också var ett
jubileumsår, och jag förenade mig
med Benedikt XVI:s bön på denna
plats några dagar innan. På båda
platserna kände jag mig stödd av
alla, vilket jag bad era systrar och
bröder i Rom om innan jag åkte, för
att Herren skall ge oss allt det vi ber
honom om. Jag bad för Kyrkan, för
Påven, för alla medlemmar - varje
kvinna och varje man - i Opus Dei.
Låt oss alltid vända oss till Jesus
genom Maria med tro och
uthållighet, med en bön i förening
med Kyrkan och hela mänskligheten.

Med all sin tillgivenhet välsignar er

er Fader

+ Javier

Rom den 1 december 2010

[1] Missale, 3:e söndagen i advent,
Ingångantifon (Fil. 4:5).

[2] Missale, 1:a söndagen i advent,
Första läsningen (A) (Jes 2:2).

[3] 1 Kor 15:28.

[4] Jfr Ef 2:14.

[5] Benedikt XVI, Predikan under
midnattsmässan, 24/12 2006.

[6] Benedikt XVI, Apost. förm.
Verbum Domini 30/9 2010, nr 12.

[7] Den helige Josemaría,
Anteckningar tagna under en
betraktelse, 25/12 1972.

[8] Heb 4:12.

[9] Den helige Josemaría, *När Kristus
går förbi*, nr 14.

[10] *Ibid.* [11] Benedikt XVI, Apost.
förm. *Verbum Domini*, 30/9 2010, nr
29.

[12] *Ibid.* nr 30.

[13] Den helige Josemaría, *När Kristus går förbi*, nr 89, där han citerar den helige Cyprianus, *De dominica oratione*, 23 (PL 4, 553).

[14] Den helige Josemaría, *Forja*, nr 754.

[15] Gregorius den store, *Moralia in Iob* XXIV, 8, 16 (PL 76, 295).

[16] Benedikt XVI, Apost. förm. *Verbum Domini*, 30/9 2010, nr 48.

[17] *Ibid.* [18] *Ibid.* [19] Den helige Josemaría, *Guds vänner*, nr 56.

[20] Den helige Josemaría, *Forja*, nr 655.

.....